

Ivan Ćoruša (1955.-2001.)

Profesor teologije

Kad su se potkraj ljetnih ferija 2001. profesori Vrhbosanske katoličke teologije počeli vraćati u Bogosloviju i pripremati za početak nove akademske godine, odjeknula je vijest o smrti kolege mr. Ivana Ćoruše, profesora na istoj Teologiji. Umro je 24. rujna 2001. kod subrata i prijatelja svećenika Ive Božića, župnika u Boću kod Brčkog. Iz poštovanja i zahvalnosti prema njemu kao profesoru na Teologiji i suradniku ovoga časopisa, posvećujemo mu sljedeće retke.

Ćoruša je rođen 1. siječnja 1955. u selu Donje Ravne, župa Žepče. Rodio se kao peto od šestoro djece oca Petra i majke Ivke. Nakon osmogodišnjeg školovanja u Žepču, pohađao je od 1970. do 1974. gimnaziju i maturirao u Zagrebu na Šalati. Šestgodišnji filozofsko-teološki studij završio je na Vrhbosanskoj katoličkoj teologiji u Sarajevu, gdje je 29. lipnja 1981. zaređen za svećenika vrhbosanske nadbiskupije. Nakon ređenja djelovao je četiri godine kao kapelan u župi Kakanj te ujesen 1985. započeo poslijediplomski studij na Lateranskom papinskom sveučilištu u Rimu i okončao ga radnjom *La nuova immagine della parrocchia come comunità cristiana (Nova slika župe kao kršćanske zajednice)* postigavši akademski stupanj licencijata odnosno magisterij iz pastoralne teologije.

Po povratku iz Rima, od akad. god. 1988./89. mr. Ćoruša je na Vrhbosanskoj katoličkoj teologiji predavao pastoralnu teologiju, a od 1992./93. i homiletiku. Uz profesorski rad, od samog početka obnašao je vrlo zahtjevnu i odgovornu službu knjižničara Knjižnice u Vrhbosanskoj bogosloviji. Te je službe obavljao sve do svoje iznenadne smrti.

Još kao student Ćoruša je u studentskom časopisu *Mladi teolog* objavio nekoliko svojih zapaženih radova, a kasnije, kao profesor, sudjelovao je na više znanstvenih skupova i svojim pisanim radovima sve češće bio prisutan na stranicama raznih zbornika, te časopisa i listova kao što su *Vrhbosnensia*, *Vrhbosna*, *Crkva na kamenu* itd. U svojim objavljenim tekstovima pretežito je obrađivao pastoralno-teološka pitanja. Ovdje navodim njegove zapaženije istraživačke radove:

- *Knjižnica Vrhbosanske bogoslovije*, u P. Sudar - F. Topić - T. Vukšić (ur.), *Vrhbosanska katolička bogoslovija 1890-1990. Zbornik radova znanstvenoga simpozija održanog u Sarajevu 3. i 4. srpnja 1991.*

prigodom obilježavanja stote obljetnice postojanja Bogoslovije, *Studia Vrhbosnensia* 5, Vrhbosanska visoka teološka škola, Sarajevo-Bol 1993., str. 349-358;

- *Pastorizacija povratnika. Skrb oko ratnih povratnika u Crkvi danas*, u M. Josipović - M. Zovkić (prir.), *Crtajte granice ne precrtajte ljude. Zbornik radova u povodu imenovanja vrhbosanskog nadbiskupa Vinka Puljića kardinalom*, *Studia Vrhbosnensia* 7, Vrhbosanska visoka teološka škola, Sarajevo-Bol 1995., str. 703-719;

- *Isus ga pogleda, zavoli i pozva*, u *Vrhbosnensia* 1 (1/1997) 67-79;

- *Pastorizacija starijih osoba*, u *Vrhbosnensia* 4 (1/2000) 101-120.

Iako je Ivan Ćoruša čitavo vrijeme rada na Teologiji poboljšavao, štoviše, u nekim razdobljima bio i vrlo teško bolestan, sve je svoje obveze i zaduženja izvršavao ustrajno i požrtvovno do kraja života. O svojoj bolesti jedva je kada i jedva kome pričao, tiho i strpljivo ju je podnosio. Božjom voljom, s navršenih 46 godina života i 20 godina svećeništva, kad je zakoračio u dob u kojoj bi zacijelo bio najplodniji svojim radom kao svećenik, profesor i pisac, preselio se u vječnost.

Uz doličan ispraćaj, slavljenje svete mise, u kojoj su sudjelovali svećenici i brojni vjernici brčanskog dekanata, zemni ostaci pokojnog svećenika Ivana Ćoruše prevezeni su sutradan nakon smrti iz Boća u rodnu župu Žepče. Umjesto službeno odsutnog kardinala Vinka Puljića i pomoćnog biskupa Pere Sudara, uz koncelebraciju oko 120 svećenika i sudjelovanje brojnih časnih sestara, rodbine i prijatelja te većine žepačkih vjernika, predvodio je 26. rujna 2002. generalni vikar i kanonik vrhbosanski mons. dr. Mato Zovkić. Vikar Zovkić prenio je izraze sućuti kardinala Puljića, a o pokojniku je govorio u svjetlu Božje riječi, opisavši ga kao "utješnog tješitelja" u svim nevoljama. Od pokojnika se na kraju svete mise u ime Vrhbosanske katoličke teologije oprostio dekan dr. Marko Josipović, u ime Franjevačke teologije dr. fra Slavko Topić, u ime generacije ređenika preč. Đuro Živković, župnik i dekan u Poljacima te u ime župne zajednice žepački dekan i župnik preč. Anto Ćosić. Pokopan je, kako je i želio, na mjesnom groblju u rodnom selu Gornje Ravne, a nad otvorenim grobom oproštajne riječi u ime živućih žepačkih svećenika i rodbine izgovorio je mons. Petar Jukić, ravnatelj Katehetskog ureda vrhbosanske nadbiskupije.

I u slučaju ovoga života, iako je bio ispunjen uspjesima i postignućima, no velikim dijelom u znaku borbe za elementarno preživljavanje i za zdravlje, potvrđuju se i aktualne su realistične riječi psalmista, koji kaže: "Dani su čovjekovi kao sijeno, cvate ko cvjetak na njivi; jedva ga dotakne vjetar, i već ga nema"; no ipak, isti biblijski pisac, pun vjere i pouzdanja dodaje: "Al' ljubav Gospodnja vječna je

nad onima što ga se boje..., nad onima što njegov Savez čuvaju i pamte mu zapovijedi da ih izvrše" (Ps 103,15-18). Ivanov je život bio kratko-vjek ovdje, al' ljubav Gospodnja u koju je vjerovao, otvorila mu je horizonte vječnosti, usprkos nesavršenostima od kojih nitko od nas nije izuzet.

Ivane, brate svećeniče i kolega profesore, hvala Ti u ime kolega profesora i studenata, sadašnjih i bivših, za sve što si učinio za Vrhbosansku katoličku teologiju i za Crkvu u Bosni i Hercegovini. Hvala Ti za požrtvovnost i za primjer strpljivog i vjernog Joba pri nošenju životnih križeva. Nek Ti Gospodin bude nagrada i plaća za sve! Počivao u miru Božjemu!

Marko Josipović